

Vážení rodiče a milé děti,

v třetím březnovém týdnu nás čeká téma : **Když se jaro probouzí**

PŘIPOMĚŇTE SI NÁZVY ROČNÍCH OBDOBÍ A MĚSÍCŮ

POPOVÍDEJTE SI S DĚTMI NA TÉMA: KONEC ZIMY, ZAČÁTEK JARA

- rozdíly (děti by měly znát charakteristické znaky zimy a jara)
- otepluje se, nebudeme nosit šály, rukavice, sněhule, taje sníh, led, přilétají ptáci z teplých krajin, probouzí se příroda, začínají růst první jarní květiny/sněženky, bledule, krokusy, petrklice/- můžete si najít obrázky na internetu, v knížce, v časopisu
- připomeňte dětem rozdíl mezi jehličnatými a listnatými stromy – jehličnaté neopadávají, zůstávají zelené i v zimě, pouze MODŘÍN opadá
- listnaté opadávají na podzim, v zimě jsou holé a na jaře začínají rašit pupeny
- začíná se pracovat na zahrádkách – co vše je potřeba udělat?

HÁDANKY – JARNÍ KVĚTINY

Názvy květin můžete s dětmi vytleskávat

Ve své sytě žluté kráse
pampelišce podobá se.
Nápověda pro Bělu:
„Jsou to květy _____!“

Fialové drobné květy,
všechny včelky se k nim sletí.
Krásně voní do dálky
hlavně drobné _____.

Trojdílná sukýnka,
bílá a malinká,
nosí ji panenka,
má jméno _____.

sněžěnka

petrklíč

podbělu

Jarní květiny

Malá kytky celá bledá
ze sněhu ven cestu hledá.
Při teplotě na nule
rozkvétají .

Na nevelkém stonečku
spousta žlutých zvonečků.
Každý z nich má k jaru klíč.
Copak je to? .

Každý na to kouká, civí.
Na jaře se dějí divy -
rozkvete vždy jeden pán.
Víte který? .

tulipán

fialky

bledule

VÝTVARNÁ ČINNOST – SNĚŽENKA

Pomůcky: bílý papír, barevný papír, lepidlo, nůžky, temperové barvy, vodové barvy, pastelky, voskovky,...

Postup: KVĚT SNĚŽENKY – malý čtverec z bílého papíru /cca 3 x 3 cm/ nebo dle vás, děti vystříhnou

Básnička

Zima už se loučí s námi,
snížek už je za horami.
Sluníčko si češe vlasy,
v zahrádkách už brzy asi -
pokvete nám petrklíč,
který pošle zimu pryč.

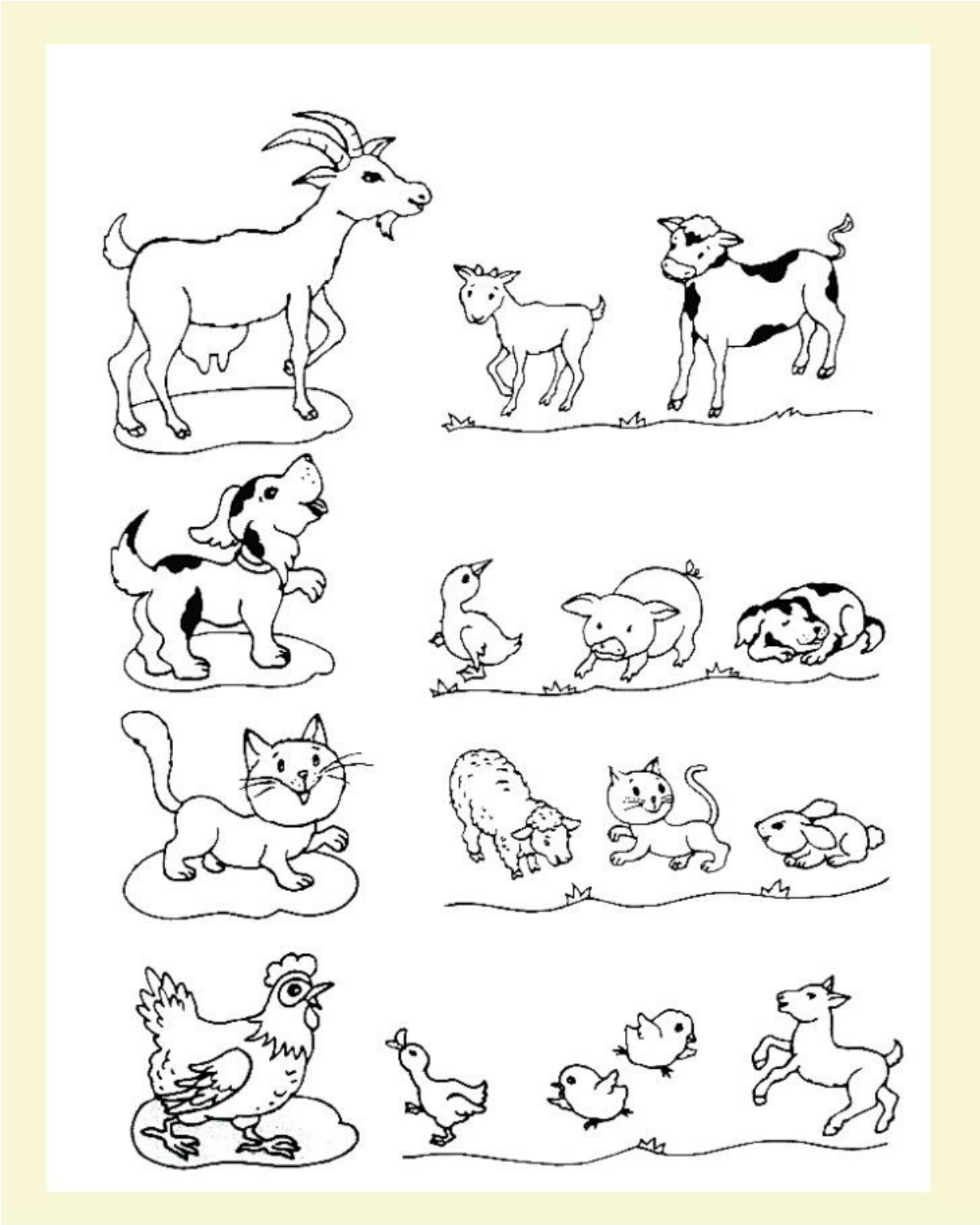
Pracovní list

This tracing practice sheet consists of five rows of dashed lines. Each row starts on the left with a cartoon bee and ends on the right with either a beehive or a blue flower. The patterns are as follows:

- Row 1: A single horizontal dashed line connecting a bee to a beehive.
- Row 2: A dashed zigzag line connecting a bee to a flower.
- Row 3: A dashed zigzag line with more frequent peaks and valleys, connecting a bee to a beehive.
- Row 4: A dashed wavy line with two large, rounded humps, connecting a bee to a flower.
- Row 5: A dashed wavy line with four smaller humps, connecting a bee to a beehive.

A large, empty rectangular box with a thin black border, intended for a student's name or other information.

Pojmenuj všechna zvířátka na obrázku a přiřaď správně mláďata

Pohádka

O JARNÍM SLUNÍČKU

Do vsi přišlo jaro. Panímámy gruntovaly a drobotina běhala kolem. Všechno by bylo v pořádku, až na to, že tomu jaru něco důležitého chybělo. Sluníčko! Obloha modrá, mráčkú, že bys je na jedné ruce spočítal a sluníčko nikde. V jednom stavení žil krejčí se svojí ženou a sedmi dětmi. Také krejčíkovice drobotina od samého rána dováděla venku a v poledne u oběda vyprávěla, že vůbec nikdo neviděl sluníčko. I ptali se, jak je to možné. Pantáta nevěděl, zato panímáma řekla: "Sluníčko zaspalo. Každým rokem ho budí ptáci zpěv. Jestli se jich dosud z teplých krajů vrátilo málo, jejich trylkování je slabé a sluníčko ho neslyší." Děti mámu pozorně vyslechly a pak vymyslely plán, jak ptáčkům pomohou. Vyšly před chalupu. První spustila nejstarší Andulka. Sluníčko nikde. K Andulce se přidal Vojta. Oba zpívali pěkně, ale sluníčko pořád nic. K Andulce a Vojtovi se připojil Venda. K Vendovi Lojzík, pak Liduška, potom i Terezka. Stále to nebylo nic platné. Sluníčko ne a ne se probudit. Ještě zbýval poslední, nejmladší Pepík. Už už se nadechoval, ale ostatní jej zadrželi: "Pepíčku, probůh, nezpívej! Vždyť to neumíš!" Měli pravdu. Pepíček zpíval tuze falešně. Přesto nevyslyšel prosby sourozenců. Zvedl zrak k obloze a spustil: "Jaro, jaro, jaro už je tu..." Povím vám, to byla hrůza! Andulce naskočila husí kůže. Vojta, Venda, Lojzík, Liduška i Terezka si zacpávali uši, aby to falešné zpívání raději vůbec neslyšeli. Ale Pepíček zpíval dál. Když dozpíval první sloku, jakoby se za lesem něco zachvělo. Když dozpíval druhou sloku, jakoby se zachvělo i nebe. A když začal třetí sloku, kde se vzalo, tu se vzalo, vysvitlo jim nad hlavami sluníčko a volalo: "Ty tam dole, hned toho nechej! Hrůza! Tady se nedá spát!" Děti i s Pepíkem se rozesmály. Pak sluníčko přivítaly a pod zlatou oblohou dováděly až do večera. Usínalo se jim dobře, protože věděly, že kdyby náhodou ráno sluníčko zaspalo, Pepíček mu rád zazpívá.

Vybarvuj

